

joulua 2025 odotellessa

Hyvä ystävä!

Vuosi on taas siinä vaiheessa, että on perinteisen joulukirjeeni aika. Jo toistakymmentä vuotta olen aina joulun alla koonnut kirjeen muotoon muistoni kuluneesta vuodesta. Paljon on taas vuoden aikana tapahtunut ja tätä kirjoittamista alkaessa istun taas junassa, kuten usein ennenkin. Olen taas matkalla mehiläisväen kokoukseen. Olen yrittänyt näitä touhuja vähentää, mutta eipä vaan osaa päästää irti.

Tarton
jouluinen
tori

Viime jouluna, heti kun sain edellisen joulukirjeeni lähetettyä, lähdimme käymään poikien kanssa Virossa. Yövyimme pari yötä Narvassa ja samoin Tartossa. Valveilla ollessa seikkailimme lisäksi mm. Valkassa. Ikävästi sain reissussa koronatartunnan, jonka vuoksi olin jo matkan aikanakin kovin väsynyt ja voipunut. Loput joululomasta meni sitten sairaustaessa ja toipuesssa.

Narvassa.
Taustalla
ikiaikainen
vihollinen.

Vuoden alussa aloimme Pelkosten sukuseuran hallituksessa tosissamme valmistelevaan sukuseuran kokousta, joka pidettiin kesäkuun alussa Tahkolla. Esitelmöin siellä suvun vaiheista Jaakkiman pitäjän Sorolan saarella sekä vähän siellä sijainneesta Annalan sahasta ja kartanostakin, joka oli suvun pääpaikka ennen sotia. Oma sukuhaaramme tuli Sorolaan vähän eri kautta ja katseli kartanon menoa sivusta. Toisena vastuutehtävänä minulla oli sukujuhlien iltapalan laittaminen koko sukukunnalle. Kummisetä-Eskon kanssa pistimme sitten pöytään herkkuja kalakukosta alkaen.

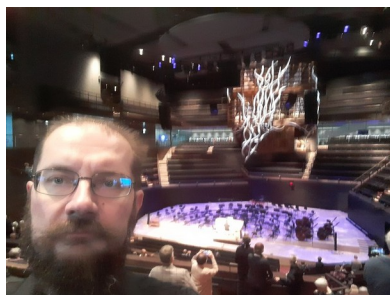

Temmesjoen jäättenlähtö on viime vuosina muuttunut aina vaan kummemmaksi. Nyt joki alkoi tulvia jo maaliskuun lopulla, eli noin kuukautta totuttua aiemmin. Jäät kuitenkin lähtivät lopullisesti lähes normaaliaikaan.

Kevään ensimmäisen mehiläiset lentelivät huhtikuulla.

Tänä vuonna vielä osallistuin osuuspankin hallintoneuvoston tehtäviin, mutta Limingan osuuspankin yhdistyttyä muiden pankkien mukana OP Jokirannikkoon, päätin toistaiseksi jättää luottamustehtävät sil-

Huhtikuussa käytiin työporukalla opintomatkalla Helsingissä.

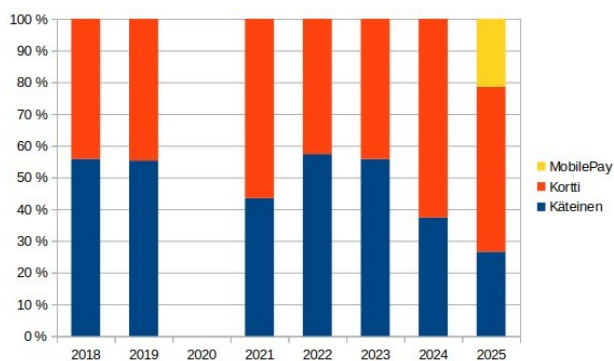
Vierailimme mm. musiikki- ja eduskuntatalossa.

lä saralla. Osuuspankkikuviot jatkuvat kuitenkin mehiläispuolella. Sattumalta sain kontolleni koordinoita osuuspankkien ja mehiläishoitajien yhteistyötä, jossa mehiläistarhoja perustetaan pankkien pihoihin ja katoille.

Auton kanssa on ollut monenlaista harmia ja seikkailua. Keväällä olin kiireellä lähdössä sähköosuuskunnan hallituksen kokoukseen, mutta auto ei yhtäkkiä käynnistynytkaan huoltoaseman pihasta. Kun se lopulta käynnistyi, alkoi moottori räpättämään siihen malliin, että pyysin vakuutusyhtiötä tilaamaan hinausauton. Onneksi oli katsastuksen vuoksi jo aika valmiiksi korjaamolle varattuna seuraavaksi päiväksi. Viaksi ilmeni loppuun kulunut ruiskutuspumpun hammashihna. Kun sitten elokuulla oli tarkoitus kiireellä lähteä keräämään hunajaa pesistä, päätti auto taas tehdä lakon. Siinä kiireessä ei sitten auttanut muu kuin lähteä saman tien ostamaan toinen auto. Lopulta sain ensimmäisenkin taas kuntoon. Nyt minulla on kaksi autoa, joista toinen on pyhitetty täysin mehiläis- ja hunajahommiin.

Kirkkoherratilanne Limingassa on vuosien ajan ollut löyhässä hirressä. Traumaattinen aika ja sitä seurannut epävarmuus alkoi kesällä lopultakin edetä ratkaisua kohti. Kirkkoherran virka tuli auki ja erinäisten käänteiden kautta siihen haki vain kaikille mieluinen ehdokas, Eeva. Hän olikin prosessin aikana jo monta vuotta hoitanut virkaa sijaiseksi määrättynä. Olimme jo oppineet tuntemaan Eevan kaikin puolin hyvänä ja pätevänä kirkkoherrana. Luulen että Eeva ei aikanaan sijaisen tehtävästä kovin innoissaan ollut, mutta alaisten ja seurakunnan luotto oli alusta asti kova. Ei siis ihme, että kirkkovaltuusto valitsin hänet yksimielisesti virkaan. Juhlallinen virkaanasettaminen oli marraskuun lopulla.

Marraskuu huikentui, kuten tuttua on, Wanhan Ajan Joulun pappilan pihapiirissä. Tapahtuma on joka vuoden tärkein yksittäinen hunajanmyyntipäivä. Tänä vuonna tein jälleen henkilökohtaisen myyntiennätyksen. Tänä vuonna oli ensimmäistä kertaa maksutapana myös MobilePay, jolla maksuista tuli jo viidesosa. Aloin ihan tutkimaan asiaa ja totesin tuosta kuvaajasta, että käteismyyntiä on enää neljännes liikevaihdosta. Vuodesta 2018 myynti Wanhan Ajan Joulussa on minulla tuplaantunut. Koronavuonna 2020 ei ollut markkinoita.

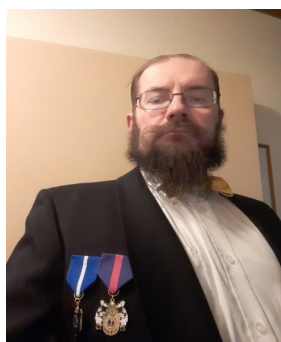

Mehiläishoitajaliiton luottamustehtäviä olen jo jonkun aikaa yrittänyt hiljalleen vähennellä. Olin kuitenkin vielä liiton johtokunnassa varajäsenenä ja sattuneesta syystä jouduin loppuvuoden istumaan kaikissa kokouksissa. Liittokokouksessa valittiin taas uusi johtokunta ja jättäydyin jälleen varajäsenen pestiin. Valiokuntapaikatkin alkaa vähentyä, mutta edelleen jatkan vielä hunajan laatuvaliokunnassa, joka järjestää Suomen paras hunaja -kilpailun. Tuo tehtävä estää minua itseäni osallistumasta kyseiseen kilpailuun, mikä sopii minulle hyvin. Vaikka asiakkaat hunajaani aina kilvan kehuvat, kilpailuissa hunajani tapaa jäädä viimeiselle sijalle.

Mehiläisalaa olimme esittelemässä mehiläishoitajien porukalla niin erämessuilla Oulussa, mistä tämä kuva, kuin myös Niittypäivässä Limingassa.

Normaalivuosina mehiläiset parveilevat Suomessa eniten juhannuksen aikoihin ja olenkin jo vuosien ajan ottanut vastuulleni valtakunnallisen parvipuhelimen päivystyksen juuri silloin. Tänä vuonna parveilua oli siihen aikaan todella vähän. Yhtenä syynä tähän olivat alkukesän mehiläispesien kehitykselle epäsuotuisat säät. Omilla pesillä parveilu oli myös mukavan niukkaa. Ainoastaan kaksi pesää parveili. Sattumalta nuo pesät olivat kahdestaan samalla tarhalla ja varotoimista huolimatta onnistuivat parveilemaan peräti kolme kertaa parin viikon aikana! Onneksi nuo kaikki parvet saatiin nätisti pelastettua talteen. Runsas parveilu on mehiläisten perinnöllinen ominaisuus, mikä näissä peissä kyllä huomattiin. Samat pesät parveilivat myös edellisenä vuonna. Näille pesille täytyy nyt tehdä reippaita jalostustoimia, etteivät nuo tarhaajaa kovasti työllistävät geenit aiheuta enää harmia tulevinä vuosina.

Lions-klubissa olen edelleen rahastonhoitajana. Tänä vuonna olemme keränneet tuttuun tapaan rahaa lahjoitettavaksi hädänalaisille sekä mm. kouluille stipendeinä. Välissä on vietetty Flooranpäivän juhlaa, josta tämä kuva sekä käyty teatterissa ja viimeimmäksi vietetty pikkujouluja yhdessä toisen liminkalaisen Lions-klubin kanssa. Tärkein varainkeruutehtävä klubillamme on Wanhän Ajan Joulu, joka oli vastuullamme nyt kymmenennen kerran. Vaikka itse olen tapahtumassa myymässä hunajaa, teen oman osani etukäteen hoitamalla tapahtuman nettisivut, myyjien ilmoittautumisen sekä kaiken rahaliikenteen.

Kesälomat kirkkoherranvirastosta pidin perinteiseen malliin, eli heinäkuun torstait ja elokuun alun, joka pätkä on perinteisesti varattu hunajien keruuseen. Tuolloin aikataulu alkoi sitten perinteiseen tapaan pettämään ja autokin siinä sivussa kuten kerroin, eli hädissäni, kun piti pesille rengin kanssa rientää ja auto ei starttaa, ostaa paukasin itselleni toisen entistä isomman pakettiauton.

Tänä vuonna hunajat lingottiin lainalinkoomossa ennätysajassa.

Hunajia poistaessa pesän koko samalla pienenee ja väki ei meinaa ensin mahtua sisään, mutta kyllä sopu sijaa antaa.

Kun hunajat on otettu pesistä, pistetään sokeria tilalle. Yhteensä sitä meni toista tonnia.

Hunajat saatiin lopulta varsin luikkaasti lingottua kahtena viimeisenä lomapäivänä, kiitos siitä toiminimi Pohjolan Kuningattarelle, jonka kanssa on tarkoitus jatkossa tehdä ainakin jonkin verran yhteistyötä hunajan käsittelyssä.

Alun perin alkukesään suunniteltu oman osakeyhtiöni 10-vuotisjuhla pidettiin lopulta vasta syyskuun puolivälissä. Tätä ennen sain vastaanottaa hopeisen yrittäjäristin Limingan yrittäjien tapahtumassa, joka järjestettiin kunnantalon portail-la. Itse risti oli minulle myönnetty syntymäpäivänäni elokuussa. Varsinainen juhlapäivä alkoi päiväkahveilla ja hunajamyymäläisillä, joihin oli kutsuttu väkeä laajasti. Ja mukavasti vieraita oli-

kin. Muutamassa tunnissa Päättälässä vieraili kolmattakymmentä onnittelijaa ja hunajan ostajaa. Saman päivän iltana oli Päättälässä vielä huolella järjestetty juhlaillallinen, jonka vierasjoukko alkoi ihan viime hetkellä erinäisten onnettomuuksien ja sattumusten vuoksi vähentyä ja loppujen lopuksi kitistyi ihan murto-osaansa. Silti ei juhlaa ei mennyt siitä pilalle.

*Hannu Luukinen oy 10-vuotisjuhlaillallinen
Päättälässä lauantaina 13.9.2025*

- Menu -

Oeufs de truite et Caviar

Juhla alkaa raikkaalla ja arvokkaalla makujen liitolla: kirjolohen mätä sekä Caviar tarjoillaan smetanalla ja tuoreen tillin kera, suoraan seisovasta pöydästä.

Velouté de légumes

Pehmeän samettinen keitto kauden kasviksista.

Sandre à la Esko

Illan pääruokana herkullinen kuha, valmistettu keittiömestari Eskon tyyliin. Annos kunnioittaa perinteitä, vaikkaakin kantaa talon oman kädenjäljen.

Fromages fins

Huolella valitut juustot, muodostavat makumatkan tarjoten täydellisen sillan kohti makeaa päätöstä.

Crème brûlée

Klassikko illallisen kruunauksi.

Café avec

Kahvi viimeistee juhlaillallisen.

Muutamia vuosijuhlan herkkuja:

Loppukesästä syksyyn asti minulla oli monenlaista outoa kipua ja vaivaa, joista ei oikein ottanut selvää. Töissä pystyi kyllä olemaan, mutta epämääräinen vihlonta alkoi huolestuttaa. Loppujen lopuksi kaikki nähtävästi johtui kesän mehiläishommissa jumiutuneesta selästä. Vaikka itse selkä ei ollut kipeä, heijasteli sieltä erikoisia oireita eri puolille kehoa. Pätevän hieronnan ja ajan kanssa oireet onneksi loppuivat kokonaan.

Viimeinen kesälomapätkä oli kauan odotettu matka Tanskaan. Sitä reissua olin odotellut, haaveillut ja valmistellut jo syksystä 2013 alkaen. Matkaan lähdin kävelemällä lähimmälle linja-autopysäkille peltoni reunaan ja hyppäsin siitä Oulusta lähteneen auton kyytiin. Mehiläishoitajain liiton puheenjohtajan ohjastaman bussin kyydissä matkasimme ensin Helsinkiin ja sieltä laivalla Ruotsiin, jonka läpi ajelimme Tanskaan. Jo matkalla vierailimme monien mehiläishoitajien luona ja erilaisissa mehiläis- ja hunaja-alan paikoissa. Pääkohteemme oli Kööpenhaminassa järjestetty Apimondia-konferenssi, joka on samannimisen maailman mehiläishoitajaliittojen järjestön kokoontuminen. Kahden vuoden välein tapahtuma järjestetään jossakin päin maailmaa ja Suomesta ollaan yleensä aina mukana isolla joukolla. Vajaan viikon mittaisessa tapahtumassa voi kuulla kymmeniä mehiläistieteellisiä luentoja ja esitelmiä, tutustua satoihin mehiläisalan tutkimuksiin ja projekteihin sekä vierailla alan suurimmilla messuilla sekä tietysti maistella hunajia eri puolilta maailmaa. Paalumatka Ruotsin läpi kulki eri reittiä uusine vierailukohteineen. Lähes kaksi viikkoa kestänyt retkemme oli ikimuistoinen kuten vastaavat reissut ennenkin.

Otin matkan aikana pitkälti seitsemättäsataa kuvaa, mutta tässä niistä vain muutamia:

Vierailu Bybissä

Smörrebröd

Jokiristeily,
jossa toimin
elämäni
ensikerran
simultaani-
tulkkina

ApiExpo
-messuilla oli
monenlaista
nähtävää, t
ässä erilaisia
mehiläisalan
pellepelotto-
mien tekemiä
keksintöjä,
mutta myös
toimivia
apparaatteja
mehiläisalan
erilaisiin
tarpeisiin.

Tässä on maailman
kauneimmiksi valittuja
mehiläisvahakynttilöitä

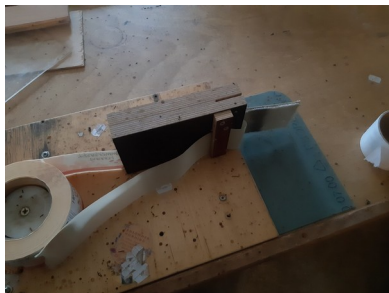
Roskilden
katedraali

Herkkuja

Monena aamuna tuli käytyä juoksulenkillä ennen aamiaista.
Sielläkin tuli nähtyä monta hienoa maisemaa.

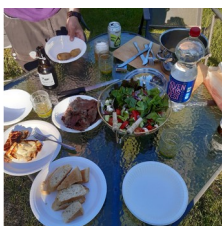
Tämän keksinnön
aion kyllä kopioida:
sillä saa etiketit purkkeihin nätisti.

Herkkuja

Harmikseni sain Tanskan matkalta tuliaisena taas kuumeisen flunssan, josta onneksi juuri ehdin toipumaan kun ystäväni Jaakko tuli viikonlopuksi vierailulle Päättälään. Mukavasti ja perinteisesti se viereilu menikin. Lauantain pienimuotoiset juhlaillalliset järjestettiin Jaakon toiveen mukaisesti blinikekkereiden muodossa.

Jo vuosien ajan olemme poikaporukalla viettäneet Marttikerhoksi nimitetyn kaveriporukan kanssa marraskuussa Martinpäivän illallisia Päättälässä. Nyt päätimme vaihtelun vuoksi helpottaa etelässä asuvien osallistumista ja siirsimme illalliset Helsinkiin. Tämä toki vaati taas omat järjestelynsä. Varasin Limingan suunnalta tuleville muutamien hytin yöjunasta ja kaikille Helsingissä yösiijaa kaipaaville hulppean huoneiston Jätkäsaaresta. Varsinaisen illallisen lisäksi martinpäivän ohjelmaan kuului myös mm. vierailut talvipuutarhassa ja luonnontieteellisessä keskusmuseossa.

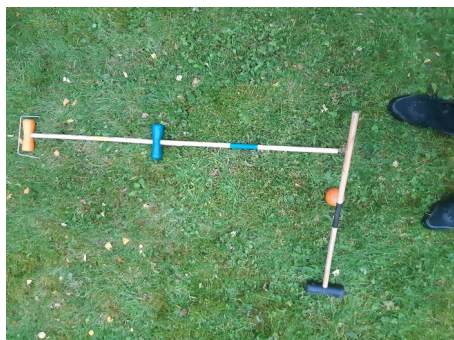
Tässä sekalaisia kuvia vuoden varrelta:

Juhannuseväitä

Mehiläisemo
sai merkin
selkäänsä

Kroketiakin pelattiin.
Tässä vatvotaan ikuista
ns. näkymättömän kohti-
suoran linjan problemaa

Yksi mehiläispesue
päätti pesän sijaan
muuttaa sen alla
olevaan jalustaan

Uusi Jumper on aika
iso verrattuna van-
haan Transporteriin

Osa mehiläistarhoista on pystytetty pysyvästi peräkärriihin, jotta mehiläisiä voi helposti siirtää esimerkiksi mansikan pölytystä urakoimaan.

Lossi Varjakan saareen

Lionsien talkoissa liikennettä ohjaamassa

Hunajan purkitusta

Myin 250 kg vuosien aikana kertynyttä mehiläisvahaa jatkojalostukseen

Näkymä myyntitiskin takaa Wanhan Ajan Joulussa

Monenlaista on siis jälleen tänäkin vuonna sattunut, vaikka kaikkea en tähän toki kirjannutkaan. Perinteisenä tilastotietona laskin jälleen, että Päättälässä on sitten viime joulukirjeeni kirjoittamisen jälkeen käynyt puolensataa yövierasta ja vajaa sata jotka pistäytyivät päiväseltään. Tulehan sinäkin ensi vuonna käymään!

Sitä odotellessa

Hyvää joulua ja siunattua uutta vuotta!

Heikki Lintu